

ژورناليسم مدرن

در کلاب رسمي روزنامه اعتماد مورد بررسي قرار گرفت

غزل لطفی

دومین نشست کلاب روزنامه اعتماد با موضوع ژورناليسم مدرن برگزار شد.

در آغاز این نشست مجازي، الياس حضرتي، مدير و صاحب امتياز مجموعه رسانه‌اي اعتماد به بیان خلاصه‌اي از نشست پيشين پرداخت و گفت: امروز ما روزنامه‌ها و رسانه‌هاي مستقل در تنگنای وحشتناکي قرار گرفته‌ايم. تصوير این موضوع به این شکل است که در يك طرف رسانه‌هاي خارج از مرز قرار دارند که نه به لحاظ مالي درگیر مشکلات اقتصادي هستند و نه به لحاظ دستورالعمل، کنترل و ممیزی مشکل دارند و نه به لحاظ اخلاقي.

در طرف دیگر رسانه‌هاي حکومتي هستند که آنها هم نه به لحاظ اقتصادي مشکل دارند، نه به لحاظ ممیزی مشکل دارند و نه اخلاق را رعایت می‌کنند و به راحتی با آبروي افراد بازی می‌کنند. در این میان رسانه‌هاي مستقل درگیر هر سه عاملي هستند که در بالا ذکر کردم. هم چکش قوه قضاييه، نهادهای امنيتي و ارشاد و... بالای سر آنهاست و هم از نظر اقتصادي مخصوصا در دوران کرونا درگیر تنگناهاي خاص خود هستند و هم از نظر اخلاقي بسيار با احتیاط برخورد می‌کنند تا هیچ‌گاه با آبروي فردي بازی نشود. در واقع رسانه‌هاي خارجي و حکومتي داخلي مانند دو تیغه قیچی عمل می‌کنند و این روزها فضای مجازي نیز جایگاه ویژه‌اي برای خود باز کرده است. من معتقدم امروزه روزنامه و رسانه‌هايي موفق خواهند بود که از ابزارهاي جدید و خلاقیت و ابتکار عمل در ارایه مطالب و تحلیلهای خود بهره ببرند که البته ما در «اعتماد» مشغول به همین امر هستیم و من از دوستان حاضر در این نشست می‌خواهم که راهکارهاي خود را در زمینه هر چه موفق‌تر و تاثیرگذارتر بودن رسانه‌هاي مستقل ارایه دهند.

در ادامه، ماشاءالله شمس‌الواعظین، رییس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران به طرح موضوع پرداخت و گفت: به عنوان مقدمه می‌خواهم يك سوال چندوجهی طرح کنم تا پاسخ به آن نقشه راه موضوعات مورد بحث را مشخص کند. رسانه و روزنامه یا همین کلاب‌هاوس که ما در آن مشغول به گفت‌وگو هستیم يك طرف است. امروزه روزنامه‌نگاری در جغرافیا نمی‌گنجد و بحث محل تولید و انتشار و توزیع پیام دیگر مطرح نیست، بلکه منطق پیام مهم است. در واقع مظلوف از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و اینجا این سوال مطرح است منظور از ژورنالیزم مدرن طرف مدرن است تا مظلوف یا هر دو؟

پاسخ به این سوال، وحدت موضوع را برای ما مشخص می‌کند و بسیار مهم است.

بهر روز بهزادی، مدیرمسئول و سردبیر روزنامه اعتماد در پاسخ به سوال مطرح شده توسط رییس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران توضیح داد: زمانی که این عنوان انتخاب شد متوجه این موضوع بودیم که روزنامه‌نگاری از نرم‌افزار و سخت‌افزار خاص خود برخوردار است و همان‌طور که جناب شمس‌الواعظین مطرح کردند در واقع طرف و مظلوف در حرفه ما نقش کلیدی دارد اما امروز به بحث در مورد مظلوف بپردازیم تا بتوانیم نتیجه‌گیری خوبی هم داشته باشیم. در واقع همه ما که امروز در اینجا جمع شدیم و مشخصاً خود من سیر روزنامه‌نگاری از شیوه سنتی تا امروز که در کلاب‌هاوس در کنار هم هستیم را طی کرده‌ایم. منظور از این مبحث در واقع این است که چطور بتوانیم محتوا را مدرن کنیم؟

حسن نمک‌دوست، رییس انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تهران در ادامه این مبحث توضیح داد: به عقیده من ژورنالیزم در قالب سنتی و مدرن مصداق پیدا نمی‌کند. به این علت که سرشت روزنامه‌نگاری این است که هر لحظه نو می‌شود و ویژگی آن همین هر لحظه نو شدن است و بسیار پویاست. این پدیده که هر لحظه در حال نو شدن است، نامش خبر است؛ «خبر هر دم نو می‌شود»

خبر در واقع به زندگی روزمره مردم می‌پردازد و زندگی روزمره مردم هم هر لحظه نو می‌شود پس ذات خبر، نو شدن مدام است. این سرشت کار ما متخصصان خبر است. در واقع سرشت کار ما بر بنیان خبر است. اگر مصاحبه‌ای انجام می‌شود یا گفت‌وگویی شکل می‌گیرد بر پایه خبری است که دریافت کرده‌ایم. گزارشی که نوشته می‌شود بسط خبر است. مقاله‌ای که به تحریر در می‌آید عمق بخشیدن به خبر است. در واقع از گذشته تا الان تغییری در این ماهیت صورت نگرفته است. ما باید راوی منصف،

دقیق و بدون قضاوت خبر باشیم. خبر را مبنای تحلیل قرار بدهیم نه برعکس. در ارایه خبر ضربالاجل را در نظر داشته باشیم اما دقت را فدای آن نکنیم. مسوولیت اجتماعی ما یعنی دیدن کج رفتاریها و پرداختن به آن تغییری نکرده است و به همین علت هم هست که آزادی رسانه در دستور کار کشورهای بسیاری است. علت اینکه همیشه به دنبال آزادی بیان هستیم همین امر است.

باید خبر از نظر و آگهی تفکیک شود. روزنامه نگار نباید دروغ بگوید، جنگ و تبعیض و تحقیر را به هیچ علتی توجیه نکند. در طول سالیان سخت افزار تغییر کرده و به روز شده، اما این تغییر در ماهیت شغلی ما تغییری ایجاد نکرده است. ما کماکان افرادی هستیم که به جستجوگری خبر و آگاهی بخشی می پردازیم. با توجه به اینکه در هر مقطعی ژورنالیسم از آخرین تکنولوژی های زمان خود بهره می برد، بنده قائل به تفکیک سنتی و مدرن نیستم. درست است که ما با چاپ شروع کردیم اما وقتی عکاسی آمد ما از روایت های فتوژورنالیسم بهره بردیم. وقتی تلفن آمد اتاق خبر تلفن هیرمونها پدید آمد و تحریریه آن تاسیس شد و برای مشترکان خود خبر پخش می کرد همچنین موسیقی و وعظ و خطابه نیز پخش می کرد حتی کلاس آموزش زبان داشت. بعد که سینما آمد با پدیده سینمای خبری روبه رو شدیم. با آمدن رادیو هم غوغایی برپا شد و هنوز هم ادامه دارد. تلویزیون هم همین طور، با آمدن ویدیو، ویدیوژورنالیسم به وجود آمد و در نهایت با آمدن اینترنت و فضای مجازی، روزنامه نگاری آنلاین و سایبر مطرح شد. مجموع اینها یعنی سرشت و ماهیت و ارتباط تنگاتنگ با به روز شدن به ما می فهماند که روزنامه نگاری پدیده همیشه نو شونده ای است.

حمید ضیایی پرور، استاد دانشکده خبر و روزنامه نگار پیشکسوت به آسیب شناسی رسانه های مکتوب پرداخت و اذعان کرد: شاخه های آزادی مطبوعات و تولید محتوای رسانه در ایران در حد و اندازه استانداردهای جهانی نیست ولی از نظر کمی ما یکی از بالاترین تعداد رسانه مکتوب و آنلاین هستیم. طبق آمار وزارت ارشاد نزدیک به ۴۰ خبرگزاری در ایران مجوز گرفته اند که گفته می شود از مجموع خبرگزاری های اتحادیه اروپا بیشتر است یعنی ما اسما رسانه زیاد داریم. حدود ۱۱۵۰۰ رسانه مکتوب داریم که از وزارت ارشاد مجوز گرفته اند. در واقع به لحاظ کمی در شرایط بسیار خوبی روی کاغذ هستیم اما به لحاظ کیفی درگیر مشکلات متعددی هستیم که مهم ترین آن نبود مرجعیت رسانه در داخل کشور است.

در مورد اینکه چرا روزنامه نگاری مکتوب دچار رکود شده است باید بگویم بسیاری از اساتید و کارشناسان روزنامه نگاری از دو دهه پیش

گفته بودند که روزنامه‌نگاری به شکل سنتی و مکتوب دچار تحولات بسیاری خواهد شد که بخش مهمی از آن جهانی است و علت آن رشد فضای مجازی و استفاده از اینترنت است و همچنین رشد جنبش‌های محیط زیستی هم که با استفاده از کاغذ و قطع درختان مخالف است بخش مهمی را به خود اختصاص داده است. در ادامه بی‌اعتمادی مردم به رسانه‌ها و روی آوردن به اخبار در فضای مجازی هم تاثیرگذار بوده است. روزنامه‌نگاری دیجیتال در ایران شاید به ابتدای دهه ۸۰ و وبلاگ‌نویسی بازگردد و وبلاگ‌نویسان ایرانی در جهان جزو برترین‌ها بودند و در واقع در سومین کشور جهان بودند و در حال حاضر ما در دوره شهروند خبرنگاری به سر می‌بریم که در واقع هر شخص خود یک رسانه است و ویژگی‌های ذاتی این مدل عبارتند از: ۱- سرعت انتشار خبر که امکان پرداختن به خبر حتی به صورت زنده را به ما می‌دهد. ۲- حذف دروازه‌بانی خبر که اگر چه خبر خام به نظر می‌رسد، اما چون کنترل و ویرایشی بر آن نیست مورد استقبال مردم قرار گرفته است. ۳- ابزارهای دسترسی؛ امروز مردم اخبار را در بستر موبایل دریافت می‌کنند و رسانه‌هایی مورد استقبال هستند که از ابزارهای جدید بهره ببرند.

۴- سفارشی شدن بسته‌های خبری که به کاربر این امکان را می‌دهد که فقط اخبار مورد علاقه خود را پیگیری کند.

۵- تنوع رسانه

۶- ساختار افقی رسانه‌ها

۷- قابلیت جست‌وجو، ذخیره و بازپخش

۸- حذف زمان و مکان

۹- قابلیت‌های پر تکست شدن و هشتگ‌گذاری

۱۰- تعامل و قدرت فیدبک با تولیدکنندگان محتوا

۱۱- حذف هزینه انتشار

۱۲- توزیع افقی اطلاعات

جمیله کدیور، روزنامه‌نگار، محقق و نویسنده پیشکسوت و صاحب‌امتیاز انتشارات امید ایرانیان در ادامه و در تایید مباحث دکتر نمک‌دوست گفت: من هم قائل به روزنامه‌نگاری و مدرن و سنتی نیستم. هر کسی در زمان خود از آخرین ابزارهای موجود استفاده کرده و در نتیجه همیشه در حال استفاده از روزنامه‌نگاری مدرن مقطع خود بوده و ترجیح بنده این است که از تایتل مبحث به عنوان روزنامه‌نگاری در عصر مدرن نام ببرم. تلقی بنده به صورت اجمالی از موضوع روزنامه‌نگاری در عصر مدرن تلفیقی از مباحثی است که دوستان مطرح کردند و نمی‌توانیم جنبه‌های سخت‌افزاری و نرم‌افزاری را از هم

جدا کنیم و در واقع من مخالف این جمله مک لوهان هستم که رسانه یک پیام است، زیرا یک دیدگاه جبرگرایانه است و اصلاً پیام در نظر گرفته نشده است. اما اگر بخواهم به روزنامه‌نگاری در عصر مدرن بپردازم به نظرم باید این ویژگی‌ها مورد توجه قرار گیرد:

۱- واقعیت‌محور باشد و اخلاق روزنامه‌نگاری مورد توجه باشد.
۲- استفاده از ابزار به‌روز شده در روزنامه‌نگاری که شامل ابزار مورد استفاده در تولید محتوا و توزیع خبر است (موزه روزنامه اطلاعات بهترین منبع برای پیگیری سیر به‌روز شدن روزنامه‌نگاری است).

۳- استفاده از روزنامه‌نگاران خلاق، آموزش‌دیده، دغدغه‌مند و پویا و در یک کلام دارای ذهن مدرن.

۴- تولید محتوا و پیام از موارد مهمی است که باید به آن توجه داشت چه در بحث دقت در تولید خبر و گزارش و... و چه در مبحث سرعت تولید محتوا که می‌تواند بخش ممیز یک رسانه نسبت به دیگران باشد.

۵- جلب اعتماد بین مردم

۶- بهره‌گیری از امکانات چند رسانه‌ای هم به ما در مورد روزنامه‌نگاری در عصر مدرن کمک فراوانی می‌کند، یعنی داشتن بسته‌های خبری همزمان به صورت چاپ کاغذی و نسخه دیجیتال و بخش ویدیو و... که البته به اقتضای فضای مورد استفاده، محتوا هم مناسب‌سازی شود. استفاده از همین فضای کلاب‌هاوس برای ارائه اخبار با حضور تهیه‌کنندگان آن می‌تواند نقطه ممیز رسانه باشد که می‌توان در روزنامه اعتماد آن را شروع کرد. به این مورد هم باید توجه داشت که نسل جوان روزنامه‌خوان نیست و برای جلب این نسل باید به پلتفرم‌هایی پرداخت که مورد توجه آنهاست.

۷- در روزنامه‌نگاری در عصر مدرن مرز معنا ندارد و مخاطب در یک مرز جغرافیایی نمی‌گنجد و جهت جلب مخاطب بین‌المللی باید تلاش کرد. به‌طور مثال با یک توییت به زبان‌های بین‌المللی یا یک اتاق در کلاب‌هاوس.

۸- توسعه ارتباط با مخاطب و استفاده از این فرصت.

۹- تجزیه و تحلیل داده‌ها (استفاده از ابزارهایی که نشان می‌دهد مخاطب به کدام نوع خبر توجه بیشتری داشته است).

۱۰- نقد، شفافیت و استقلال مالی

۱۱- دنیا به سمت عدم استفاده از کاغذ پیش می‌رود که این مختص روزنامه‌نگاری نیست. در ادارات، بانک‌ها و مراکز مختلف استفاده از نامه‌نگاری دیجیتال باب شده است که باید در روزنامه‌نگاری هم به آن توجه داشت.

سعید ارکانزاده یزدی، نویسنده، روزنامه‌نگار و مدیرمسئول مجله بازخورد هم به بیان مطالبی پرداخت که در ادامه می‌خوانید؛ روزنامه‌نگاری مدرن فقط فرم مدرن نیست. روزنامه‌نگاری مدرن یعنی روزنامه‌نگاری عقل‌مدار مبتنی بر پایه حقایق و فکت‌ها که نظارت بر افراد در قدرت و تاثیرگذار و مدافع حقوق مردم باشد و آنقدر استقلال و حرفه‌ای‌گری داشته باشد که تا حد قابل قبولی وظایف خود را انجام دهد. نکته مهمی که باید به آن توجه داشت، این است که روزنامه‌نگاری با سیاست آمیخته شده، زیرا همواره در حال نقد و تحلیل قدرت است. بسیاری از مشکلات فعلی روزنامه‌نگاری در ایران، از خارج از حیطه روزنامه‌نگاری به آن تحمیل شده در واقع برای حل مشکلات فعلی نیاز است ابتدا افرادی که به وجود آورنده آن بودند برای حل آن تلاش کنند. نظام رسانه‌ای ما انعکاسی هستند از وضعیت اجتماعی، سیاسی و اقتصادی ما. امروز رسانه‌ها درگیر مشکلاتی هستند که خود باعث آن نبوده‌اند و نمی‌توان با استفاده از ابزار و تکنیک آن را حل کرد و کم‌کم به گرهی کور بدل شده و تنها راه‌حل موجود آزادی رسانه است در واقع ما باید از نظام سیاسی، آزادی رسانه را مطالبه کنیم. با توجه به تغییرات و پوست‌اندازی جامعه، روزنامه‌نگاری هم ناگزیر به همراهی است و به عقیده بنده آینده روشنی خواهد داشت در واقع باید به نیاز مخاطبان پاسخ دهد. در وضعیت فعلی، رسانه‌های رسمی مرجعیت خود را از دست داده‌اند و برآیند آن نظام رسانه‌ای ضعیفی است که از نظر اقتصادی هم استقلال ندارد. به عنوان روزنامه‌نگار معتقدم در شرایط فعلی و با گره کوری که با آن روبه‌رو هستیم تنها کاری که می‌توانیم انجام دهیم، این است که ما روزنامه‌نگاران حساسیت‌های حرفه‌ای خود را حفظ کنیم مثل جنگجویی که شمشیر خود را به خانه می‌برد اما مراقب است که زنگ نزند و گاهی آن را صیقل می‌دهد. اتفاقی که ما شاهد آن هستیم روزنامه‌نگاران حرفه‌ای کمی عقب‌نشسته‌اند و به جای رسانه‌های رسمی به تولید محتوای مجازی و پادکستی می‌پردازند با این توضیح که منظور رسانه‌های شخصی تک‌نفره نیست.

در پایان به عنوان روزنامه‌نگاری که به نسل جوان‌تر تعلق دارد، می‌خواهم به موردی اشاره کنم که در مجله پیام امروز آذر ماه سال ۷۸ دیده‌ام. گزارش تصویری از استاد شمس‌الواعظین است که نشان می‌دهد همراه با تعدادی از روزنامه‌نگاران در حال رفتن به دادگاه رسانه هستند و ماشینی که با آن در حال رفتن هستند خراب می‌شود و همه پیاده شده‌اند تا آن را هل بدهند با ذکر این مطلب می‌خواهم بگویم شاید روزنامه‌نگاران آن دوره معتقد بودند که ماشینی را که حتی آنها را به دادگاه و محبس می‌برد باید هل بدهند اما روزنامه‌نگاران

امروز پیاده میشوند و منتظر میمانند تا مشکل را خود راننده حل کند.

محمدجواد جوادیحصار، روزنامه‌نگار و فعال سیاسی، اجتماعی ابراز کرد: یکی از مظاهر مدرنیته رسانه بود تا جایی که از روزنامه به عنوان رکن چهارم دموکراسی نام برده میشود. امروز ما در فرم و شکل رسانه تحولاتی بزرگ را شاهد هستیم، اما روزنامه کمتر مورد اقبال است و علت آن این است که حوزه اطلاع‌رسانی از رسانه‌های مکتوب به رسانه‌های آزادتر از نظر حاکمیتی منتقل شده است. به نظر من راه حل منطقی این است که ضمن پرداختن به شکل مدرن باید به محتوای مدرن هم پرداخت. بدین معنا که ارتباط اخبار با حقوق شهروندی و نسبت اجتماعی را مورد توجه قرار دهیم. باید رسانه‌های مکتوب را به عنوان شاخص عیار خبر در نظر بگیریم تا در عصری که هر موبایل یک رسانه است بتوان با رجوع به روزنامه‌ها از صحت و سقم اخبار با خبر بود و بدین شکل، رسانه‌های مکتوب هم به جایگاه گذشته خود باز میگردند.

سعید صفارایی، خبرنگار ایرنا درخصوص پرداختن به رسانه‌های مدرن گفت: ما (الیت جامعه رسانه) همواره در پذیرش پدیده‌های جدید با مقاومت برخورد می‌کنیم بدین صورت که ابتدا با نادیده گرفتن سپس انکار و در نهایت پذیرش با اکراه مواجه می‌شویم. پس از ورود هم مجذوب و غرق می‌شویم و در این میان زمان را از دست می‌دهیم. به‌طور مثال تلگرام، بیشترین کاربر ایرانی را دارد اما از امکانات آن در گذشته به خوبی استفاده نشد تا زمانی که استقبال مردم باعث توجه بیشتر خبرنگاران شد.

با توجه به نزدیک شدن دوره متاورنال جایگاه طرف و مطروف تغییر خواهد کرد و دیگر پدیده سانسور معنا نخواهد داشت، اما ما با موضوع جدیدی به نام انحصارطلبی مواجه می‌شویم که نیازمند تفکر و پیدا کردن راه حل است.

در ادامه عباس عبدی، روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی، اجتماعی با بیان مثالی صحبت خود را شروع کرد و گفت: امروز هر قدر که سرعت بالا رود کنترل هم از انسان گرفته میشود به‌طور مثال ما از دوچرخه بدون گواهی‌نامه هم می‌توانیم استفاده کنیم اما خلبان هواپیما علاوه بر داشتن تخصص و تحصیلات از امکانات دیجیتال هم برای به پرواز در آوردن هواپیما بهره می‌برد تا دچار مشکل نشود. برگردیم به سمت روزنامه‌نگاری؛ ۳۰ سال پیش خبر تا تهیه شود و مورد تایید سردبیر قرار گیرد و مراحل انتشار را پشت سر بگذارد زمانی طولانی طی می‌کرد

و در این میان اگر ایرادی هم بود توسط خود خبرنگار یا مسوولان رسانه تصحیح میشد یا حتی توسط دولت جلوی انتشار و پخش آن گرفته میشد. اما امروز سرعت انتشار خبر بی‌نهایت است و به صورت تساعدي و آنلاین هم گسترش پیدا می‌کند. محدودیت صفر است و گسترش آن صد است. در واقع مانند هواپیمای مافوق صوت با این تفاوت که البته بیشتر در ایران دیده میشود يك شخص بدون گواهینامه هم به راندن آن می‌پردازد و این پارادوکس خطرناک است. حکومت این خطر را گوشزد می‌کند و دنبال محدود کردن است یعنی مانند اینکه هواپیمای مافوق صوت را از حمل و نقل عمومی حذف کنیم اما باید در نظر گرفت که باید مسیر را هدفمند و قاعده‌مند کرد و گرنه دیر یا زود در راه این روزنامه‌نگاری مدرن ما ضربه می‌خوریم و این ضربه متوجه ضربه‌زنندگان نیست متوجه آنهایی است که با سیر پیشرفت جهانی و استان‌داری آن همراه نیستند و اجازه نمی‌دهند با خودکنترلی درونی از گسترش اخبار نادرست با گستره انتشار نادرست گرفته شود و این بحرانی است که با آن مواجه خواهیم شد.

مجید رضاییان، روزنامه‌نگار و استاد دانشکده روزنامه‌نگاری نیز در این مبحث گفت: پرسشی که در نشست قبلی مطرح کردم نسبت مطالعات رسانه به مطالعات روزنامه‌نگاری بود و کدام يك بر دیگری اثرگذار است؟ روزنامه‌نگاری را نمی‌توان به سنتی و مدرن تقسیم کرد آنچه سنتی و مدرن است، رسانه است. در روزنامه‌نگاری V.R مخاطب با رویداد مواجه می‌شود و در این شرایط این سوال پیش می‌آید که پس جایگاه رسانه کجاست؟ در این شرایط روزنامه‌نگاری عمیق‌تر خواهد شد و به جای گسترش به عمق پرداخته می‌شود.

سوال بعدی این است که آیا در آینده ژانرهای جدیدی به روزنامه‌نگاری افزوده خواهد شد؟ ما نه می‌توانیم مطالعات روزنامه‌نگاری را نادیده بگیریم و نه گسترش وب را، پس باید میانه را در نظر بگیریم.

تولید محتوا براساس تصویر خواهد بود و در واقع ما وارد دنیای آنلاین حسی- تصویری می‌شویم و به باور من روزنامه‌نگاری در ژانرهای جدید متولد می‌شود مثل روزنامه‌نگاری تحلیلی و روزنامه‌نگاران جدید ما به جای قلم باید تدوینگر باشند.

در حال حاضر و با وب ۲ دیگر آزادی بیان اعطا کردنی نیست و در واقع این چالشی است برای حکومت‌ها در جهان، زیرا دیگر امکان محدود کردن وجود ندارد و این امر در وب ۳ گسترش هم پیدا می‌کند و من این امر را برای روزنامه‌نگاری مبارك میدانم، چون روزنامه‌نگاران آثار مثبت آن را می‌توانند استفاده کنند. موضوع مهم این است که به

مهارت‌ها وفادار باشیم.

در جمع‌بندی مبحث ماشاءالله شمس‌الواعظین گفت: فرض کنیم امروز سال ۱۳۴۰ است و خبرنگار را به دنبال خبر می‌فرستیم و تا ظهر تهیه خبر ادامه دارد و سپس تایید دبیر سرویس و سردبیر و... و یک‌باره به سال ۱۴۰۱ برگردیم الان سوالی که پیش می‌آید این است که آیا این خبر نو است یا نه؟

در حال حاضر ظرف خبر ما بسیار پیشرفته است، اما آیا می‌شود با ظرف پیشرفته و مطروف سنتی به ارایه خبر پرداخت؟ نتیجه چه می‌شود؟ خبری که با ظرف‌های مدرن مانند همین کلاب‌هاوس و بدون در نظر گرفتن عناصر چهارگانه خبر تهیه می‌شود نتیجه‌ای جز بی‌اعتمادی مطلق نخواهد داشت و تاثیرگذاری بسیار کمی هم خواهند داشت پس باید در تولید پیام هم مدرن شد و تغییرات، لازم و ضروری است.

در مقایسه‌ای بین روزنامه‌های ایران و کشورهای نظیر ژاپن تیراژ روزنامه‌های ما بسیار کمتر است، زیرا درگیر معیوب بودن ظرف یا مطروف شده‌ایم. باید علاوه بر عناصر چهارگانه خبر، به پیشینه خبر، گستره تاثیرگذاری خبر، واکنش‌های نسبت به خبر و در نهایت پیامدهای خبر نیز توجه داشته باشیم تا این ظرف و مطروف را مدرن کنیم و در بسته‌های خبری در نظر بگیریم تا بتوانیم بهترین محتوا را ارایه دهیم.

دکتر بهزادی در جمع‌بندی بیان کرد: مطالب بیان شده به صورت دایره‌المعارفی در اختیار قرار گرفت. هدف از بیان این موضوعات این است که روزنامه‌نگاری راه خود را طی می‌کند، اما هنوز برخی با ظرف‌های مدرن همراه نشده‌اند و این نکته مهمی است. **الیاس حضرتی در پایان بحث از همه حاضرین تشکر کرد و اعلام کرد در جلسات آینده به پیگیری موضوعات مطرح شده خواهیم پرداخت.**

منبع: روزنامه اعتماد 3 بهمن 1400 خورشیدی